

GERECHTSHOF AMSTERDAM

Tweede Meervoudige Belastingkamer

1. Het geding

Bij het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 15 juni 1983, nummer 21.149 is naar het Hof ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in meervoudige kamer verwezen het geding, inzake het op 19 juni 1980 door X te Z ingediende beroepschrift tegen de uitspraak van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y op het bezwaarschrift van belanghebbende betreffende/de hem over de jaren 1975 tot en met 1977 opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting, gedagtekend 12 december 1979, aanslagnummer 1234567.

Tot de stukken behoren thans mede de authentieke afschriften van:

- a. de uitspraak van het Gerechtshof te 's-Gravenhage, tweede meervoudige belastingkamer, van 15 juni 1981, rolnummer 4/81 M II op het voormelde beroepschrift,
- b. het voormelde arrest van de Hoge Raad, waarbij de onder a. vermelde uitspraak werd vernietigd met verwijzing als hiervoor omschreven,

en voorts

- c. de door het Hof bij belanghebbende ingewonnen schriftelijke inlichtingen ten aanzien waarvan het bepaalde bij de artikelen 14 en 16 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken toepassing heeft gevonden.

Ter zitting van 25 oktober 1983 is gehoord de inspecteur, die zich heeft laten bijstaan door de heer A, controleur-A ter inspectie der invoerrechten en accijnzen te Y, zijnde belanghebbende, hoewel volgens de wet opgeroepen, niet verschenen.

Ter zitting van 20 maart 1984 zijn gehoord belanghebbende en de inspecteur en voorts de heer B tot bijstand van belanghebbende.

Belanghebbende heeft aangevoerd dat de uitspraak van de inspecteur dient te worden vernietigd.

De inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak.

2. De vaststaande feiten

Het Gerechtshof neemt over hetgeen in de sub 1.a. vermelde uitspraak als in het geding vaststaande is aangenomen.

3. Het geschil

In geschil is of de naheffingsaanslag op goede gronden is opgelegd alsmede of de in de naheffingsaanslag begrepen belasting terecht met tien procent is verhoogd.

4. De standpunten van partijen

Belanghebbende voert aan:

dat hij zijn ontvangsten heeft geboekt en de verschuldigde belasting op aangifte heeft betaald, dat op de inspecteur de bewijslast rust van de juistheid van de aanslag, dat hij als dagelijkse winkelontvangsten steeds ronde bedragen verantwoordt, omdat hij aan het einde van elke dag ook alleen ronde bedragen uit de kas meeneemt, dat hij hetgeen meer dan een naar beneden toe op f 100,-- afgerond bedrag aanwezig

is als wisselgeld voor de volgende dag in de kas achterlaat, dat hij in 1975, teneinde aan scherpe concurrentie van een aantal supermarkten, die omstreeks die tijd in zijn omgeving zijn gevestigd, het hoofd te kunnen bieden, 46 speciale akties heeft gevoerd, dat de voor deze akties benodigde goederen steeds zes weken van te voren bij de grossier dienden te worden besteld, dat tengevolge van de genoemde akties extra voorraadvorming is opgetreden en het bruto-winstpercentage onder zware druk is komen te staan, dat hij in 1976 de in 1975 ontstane extra voorraad geleidelijk heeft afgebouwd, onder meer door het voeren van speciale akties, dat dit in 1976 verhoudingsgewijs een hogere gemiddelde omzetsnelheid ten gevolge had dan in 1975 werd behaald, dat hij tengevolge van de in 1975 geleverde inspanning er in is geslaagd zijn klantenkring te behouden en zelfs uit te bouwen, dat het voeren van akties in latere jaren op een minder intensieve wijze is geschied, dat gebleken is dat persoonlijke bediening en verregaande service-verlening hem in staat stellen zijn klantenkring in stand te houden, dat deze teneur in de levensmiddelenbranche sinds 1976 duidelijk waarneembaar is, dat van enige schuld geen sprake is, zodat de verhoging dient te vervallen.

De inspecteur voert aan:

dat belanghebbende niet heeft voldaan aan hetgeen bij en krachtens artikel 34 Wet omzetbelasting 1968 (hierna de Wet) is voorgeschreven, dat belanghebbende immers meer ontvangsten moet hebben genoten dan in zijn administratie zijn verantwoord, omdat het bruto-winstpercentage over het jaar 1975 aanzienlijk lager is dan de bruto-winstpercentages over de jaren 1974, 1976 en 1977 namelijk 15.2 in plaats van 19.3 onderscheidenlijk 21.3 en 21.2, dat ook de omzetsnelheid blijkens belanghebbendes administratie in 1975 aanzienlijk afweek namelijk 8.4% in tegenstelling tot 12.4% (1974), 20% (1976) en 16.7% (1977), dat de goederenvoorraad per ultimo 1975 f 29.800,-- bedroeg, zijnde f 11.600,-- meer dan per ultimo 1974

aanwezig en f 11.800,-- meer dan per ultimo 1976 aanwezig, dat hij niet beschikt over gegevens die specifiek zijn voor een bepaalde keten van winkels, zoals C, waarbij belanghebbende is aangesloten, dat hij de omzetcorrectie uitsluitend heeft toegepast omdat het voor 1975 geconstateerde bruto-winstpercentage sterk afweek van het in het voorafgaande jaar en in de volgende jaren geconstateerde percentage, alsook van de hem bekende algemene landelijke gegevens, dat hem bij een nader onderzoek is gebleken dat zich inderdaad rond 1975 een aantal supermarkten in de omgeving van belanghebbendes buurtwinkel hebben gevestigd, dat hij niet betwist dat belanghebbende in 1975 een groot aantal speciale akties, gericht op klantenbinding, heeft gevoerd, dat hem echter de verklaringen van belanghebbende ongeloofwaardig voorkomen.

5. De overwegingen omtrent het geschil

Op de inspecteur rust de bewijslast van zijn stellingen, dat te weinig belasting is betaald en dat belanghebbendes administratie niet voldoet aan hetgeen is voorgeschreven bij en krachtens artikel 34 van de Wet.

De inspecteur baseert zijn stellingen, naar hij ter zitting heeft verklaard, op de over de jaren 1974 tot en met 1977 behaalde bruto-winstpercentages welke, na toepassing daarop van een correctie in verband met het eigen gebruik van goederen, volgens de door de boekhouder van belanghebbende opgemaakte jaarstukken onderscheidenlijk 19.3, 15.2, 21.3 en 21.2 hebben bedragen.

Hoewel een sterk afwijkend bruto-winstpercentage op zichzelf kan dienen als bewijsmiddel ter aantoning van de ondeugdelijkheid van een boekhouding, had de inspecteur, gelet op belanghebbendes verweer, dienen te onderzoeken in hoeverre diens bruto-winstpercentage in 1975 kan zijn beïnvloed door de speciale akties in verband met de concurrentie van supermarkten die zich, naar de inspecteur heeft erkend, omstreeks die tijd in de omgeving van

belanghebbendes buurtwinkel hebben gevestigd.

De inspecteur betwist niet dat belanghebbende in 1975, zulks in afwijking van andere jaren, bijna wekelijks speciale akties heeft gevoerd, noch dat belanghebbende de bestellingen voor deze akties zes weken van te voren moest verrichten.

Het Hof acht niet uitgesloten dat van deze akties in 1975 een winstdrukkend effect is uitgegaan en evenmin dat als gevolg daarvan extra voorraadvorming is opgetreden.

Onder deze omstandigheden heeft de inspecteur niet bewezen, dat belanghebbende zijn kasontvangsten niet volledig en niet tot de juiste bedragen in zijn kasboek heeft verantwoord, zodat artikel 36 van de Wet toepassing mist.

Aangezien de inspecteur evenmin heeft bewezen dat de naheffingsaanslag terecht is opgelegd, is het beroep van belanghebbende gegrond.

6. De beslissing

Vernietigt de naheffingsaanslag en de uitspraak van de inspecteur.

Aldus vastgesteld in raadkamer van 20 maart 1984 door Mrs. Steenbergen, voorzitter, Van Willigenburg en Ten Kley, in tegenwoordigheid van Mw. Mr. Vellema, als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

-9 MEI 1984

AAN PARTIJEN.